

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní
JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **F. Š.**
bytem S. 1234, X Z.

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2017, č. j. X, ve věci příspěvku na
bydlení,

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 5. 2017, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému
k dalšímu řízení.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou brojil žalobce proti rozhodnutí žalovaného, citovaného v záhlaví, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky ve Zlíně (dále „úřad práce“) ze dne 13. 3. 2017, č. j. 74460/17/VS, jímž byla žalobci odejmuta dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 1. 2017, protože nárok na dávku zanikl ke dni 31. 12. 2016.
2. V **žalobě** žalobce namítá, že řízení předcházející vydání rozhodnutí, jakož i samotné rozhodnutí žalovaného „*jest nepřezkoumatelným pro zmatečnost*“. Tvrdí, že ačkoli se o obsahu i o otázce rozhodování dozvěděl dne 15. 5. 2017, nebylo mu rozhodnutí žalovaného oznámeno.

3. Žalobce popisuje text písemností („Výzva“, „Usnesení o zahájení správního řízení“) a vyjadřuje se k podpisu oprávněných úředních osob těchto dokumentů. Poukazuje na to, že jelikož na usnesení o zahájení správního řízení chyběl podpis, řízení o odejmutí dávky nebylo řádně zahájeno. K tomu žalobce odkazuje na vybraná ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“) a Listiny základních práv a svobod.
4. Dále žalobce s poukazem na § 82 a § 37 správního řádu vytýká žalovanému, že byl povinen ho vyzvat k odstranění vad podaného odvolání, což neučinil.
5. Závěrem žalobce uvádí, že rozhodnutí žalovaného nemohlo být žalobci nikdy oznámeno, nemohlo rovněž nabýt právní moci a stát se vykonatelným a to z důvodu, že místo „*vyhotovení elektronického stejnopisu rozhodnutí zvolil žalovaný konverzi jeho písemné podoby*“. Stejnopis rozhodnutí bez podpisu oprávněné úřední osoby tak není stejnopisem rozhodnutí.
6. Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhuje zamítnutí žaloby pro nedůvodnost s odůvodněním, že žalovanému nepřísluší hodnotit dokumenty úřadu práce použité pro zaručený elektronický podpis. Z postoupené spisové dokumentace, obsahující přehledy vypravovaných dokumentů z IS Okcentrum, je zřejmé, že uváděné písemnosti byly řádně žalobci doručeny.
7. K námitce žalobce, že mu nebyla doručena výzva k odstranění vad podaného odvolání, žalovaný sděluje, že k takovému postupu neshledal důvod. Odvolání přezkoumal pro namítanou nepřezkoumatelnost a zmatečnost, tedy zhodnotil všechny zákonné náležitosti rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze všech předložených důkazů, poté dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí prvoinstančního orgánu bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy. Žalovaný se v odůvodnění rozhodnutí zabýval námitkami žalobce a uvedl, proč tyto námitky považuje za liché.
8. K poslední námitce žalobce žalovaný uvádí, že rozhodnutí bylo konvertováno do formátu pdf a podepsáno kvalifikovaným certifikátem pro elektronický podpis, který byl Mgr. Lydií Sovadinové vydán jakožto oprávněné úřední osobě ve služebním poměru, v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 (nařízení eIDAS). Rozhodnutí bylo žalobci řádně doručeno elektronicky prostřednictvím datové schránky, přičemž součástí odeslaného souboru byla i „Ověřovací doložka k datové zprávě podle zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů“.
9. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 15. 5. 2017.
10. Krajský soud rozhodoval o věci samé bez jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili (§ 51 s. ř. s.).
11. Ze **správního spisu** soud ve vztahu k souzené věci zjistil, že žádost o příspěvek na bydlení byla žalobcem podána dne 21. 7. 2016, a to pro období ode dne 1. 7. 2016 na byt na adrese S. 1234, Z..

12. Výzvou ze dne 6. 2. 2017, č. j. 42819/17/VS, byl žalobce požádán o doplnění a doložení údajů uvedených v žádosti, a to ve lhůtě 8 dnů od jejího doručení. Výzva byla žalobci doručena prostřednictvím datové schránky dne 6. 2. 2017.
13. Správní řízení ve věci odejmutí dávky bylo zahájeno dne 1. 3. 2017 a oznámení o jeho zahájení bylo žalobci doručeno prostřednictvím datové schránky dne 1. 3. 2017. Pod přehledem vypravených dokumentů je uveden úřední záznam „vytištěno přes PrtScn – digitální obraz je špatně čitelný“.
14. Dne 13. 3. 2017 bylo úřadem práce rozhodnuto odejmout žalobci dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení ode dne 1. 1. 2017, protože nárok na dávku zanikl ke dni 31. 12. 2016. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno prostřednictvím datové schránky dne 14. 3. 2017.
15. Proti rozhodnutí úřadu práce bylo žalobcem dne 29. 3. 2017 podáno odvolání, ve kterém uvádí, že předmětné rozhodnutí *„je nepřezkoumatelné pro zmatečnost“* a v souladu s § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu navrhuje *„rozhodnutí zrušit pro vady řízení a řízení zastavit“*.
16. V žalobou napadeném rozhodnutí se žalovaný vyjádřil k námitce žalobce, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro zmatečnost i k návrhu, že rozhodnutí má být zrušeno a řízení zastaveno. Dále přezkoumal spisovou dokumentaci a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s platnými právními předpisy, žalobce nesplnil zákonné podmínky nároku na dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení, a proto nárok na dávku ke dni 31. 12. 2016 zanikl. Rozhodnutí žalovaného bylo žalobci doručeno opět prostřednictvím datové schránky dne 15. 5. 2017, doručenka je obsahem správního spisu žalovaného.
17. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
18. Podle § 82 odst. 2 věta první a druhá správního řádu *odvolání musí mít náležitosti uvedené v § 37 odst. 2 a musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Není-li v odvolání uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí napadá, platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí.*
19. K náležitostem odvolání se vyjádřil Nejvyšší správní soud (dále „NSS“) v rozsudku ze dne 6. 3. 2009, č. j. 1 As 4/2009-53 (všechny zde uvedené rozsudky jsou dostupné na www.nssoud.cz), v němž konstatoval: *„Z citovaného ustanovení (§ 82 odst. 2 správního řádu – pozn. krajského soudu) je zřejmé, že náležitosti odvolání jsou ve správním řádu explicitně vyjádřeny. Tedy každé podání, které má být posouzeno jako odvolání (příčemž správní orgán je dle § 37 odst. 1 správního řádu povinen posuzovat podání podle skutečného obsahu), musí vedle základních náležitostí každého podání stanovených v § 37 odst. 2 správního řádu obsahovat i specifikaci rozhodnutí, proti kterému směřuje, dále rozsah, v němž jej napadá, tj. uvedení výroků, které jsou napadány, a dále konkrétní skutečnosti, z nichž se dovozuje nesprávnost právního či skutkového posouzení věci nebo vady řízení (odvolací důvody). Žalovaný se tedy mylí, pokud v kasační stížnosti konstatoval, že odvolání musí obsahovat pouze náležitosti stanovené v § 37 odst. 2 správního řádu.*
20. Správní řád (č. 500/2004 Sb.) přijal jinou konstrukci odvolacího přezkumu, než kterou znal předchozí správní řád (č. 71/1967 Sb.). Zvýšil totiž odpovědnost účastníka řízení za rozsah odvolacího přezkumu, neboť jeho dispozici světil, v jakém rozsahu a z jakých hledisek má být rozhodnutí správního orgánu I. stupně přezkoumáváno - s výjimkou skutečností, které je

povinen zkoumat bez ohledu na obsah odvolání (srov. č. 1580/2008 Sb. NSS). Podle § 89 odst. 2 správního řádu totiž odvolací orgán přezkoumá soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, správnost napadeného rozhodnutí však přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nevyžaduje-li veřejný zájem jinak.

21. *Vzhledem k tomu, že odvolání je podáním ve smyslu § 37 správního řádu, a s ohledem na § 93 odst. 1 správního řádu, podle něhož se pro řízení o odvolání použijí obdobně ustanovení hlav I až IV, VI a VII druhé části správního řádu, je nutno uzavřít, že nemá-li odvolání některou z náležitostí vyplývajících z § 37 odst. 2 a z § 82 odst. 2 správního řádu, je správní orgán povinen postupovat podle § 37 odst. 3 správního řádu tak, že pomůže odvolateli nedostatky odstranit nebo jej k jejich odstranění vyzve a poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu (shodně též rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30, publ. pod č. 1578/2008 Sb. NSS).“ K uvedeným závěrům se NSS přihlásil rovněž ve svých dalších rozhodnutích (srov. např. rozsudky NSS ze dne 5. 5. 2016, č. j. 9 As 297/2015-28, ze dne 27. 10. 2015, č. j. 6 As 292/2014-34, a ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 Ads 6/2017-25).*
22. V posuzované věci žalobce v odvolání uvedl, že rozhodnutí úřadu práce je nepřezkoumatelné pro zmatečnost. Dále požadoval zrušit rozhodnutí pro vady řízení a řízení zastavit. Žádné bližší skutečnosti, ze kterých by bylo patrné, v čem je spatřována zmatečnost nebo o jaké vady řízení se jedná, v odvolání uvedeny nebyly.
23. Správní řád pojem zmatečnost neupravuje. Nelze tedy dovodit, zda žalobce považoval rozhodnutí např. za nesrozumitelné, vnitřně rozporné či za rozhodnutí vydané nesprávnou úřední osobou. Obdobně nelze za žalobce domýšlet, jaké konkrétní vady řízení měl na mysli.
24. Jelikož odvolání postrádalo uvedení důvodů, pro které je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí či řízení, jež mu předcházelo, bylo povinností žalovaného učinit opatření k odstranění nedostatků postupem podle § 37 odst. 3 s. ř. s., což však žalovaný neučinil. Svým postupem tak zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.
25. Vzhledem k procesní situaci se soud již nezabýval ostatními žalobními námitkami, neboť to bylo nadbytečné.
26. Z výše uvedených důvodů krajský soud rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému podle § 78 odst. 4 s. ř. s. k dalšímu řízení. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
27. Úspěšnému žalobci žádné náklady nevznikly, proto mu je soud nepřiznal a neúspěšný žalovaný nemá na náhradu nákladů řízení právo (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní

den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 31. srpna 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně